

D 16/05

Revisorsnämnden (RN) har mottagit en anmälan angående godkände revisorn A-sons revisionsuppdrag i ett aktiebolag (åkeribolaget) räkenskapsåret den 1 juli 2003–30 juni 2004.

Av anmälan och övriga handlingar i ärendet framgår att åkeribolaget överläts per den 10 februari 2004 från ett aktiebolag (säljarbolaget) till ett annat, utomstående, aktiebolag. Samma dag skickade den revisionsbyrå där A-son bedriver sin revisionsverksamhet en faktura för utfört arbete till åkeribolaget på 45 000 kr exklusive mervärdesskatt. Enligt en följesedel avsåg drygt hälften av debiterad tid granskning av räkenskaper. Åkeribolaget bestred betalningsskyldighet och hävdade att det var säljarbolaget som borde stå för kostnaderna enligt fakturan. Under februari och mars förekom en del korrespondens mellan A-son och åkeribolaget där A-son vidhöll revisionsbyråns krav och åkeribolaget vidhöll sitt bestridande. En anställd på revisionsbyrån har den 30 mars 2004, på en betalningspåminnelse för hela det fakturerade beloppet, skrivit: ”Full betalning emotses omgående. Fordran lämnas till kronofogdemyndigheten.” Åkeribolaget har någon dag senare erhållit en kreditfaktura på 30 000 kr från revisorn. Kvarstående belopp har kort därefter betalats av åkeribolaget.

A-son har beretts tillfälle att yttra sig över anmälan och har anfört följande angående hanteringen av revisionsbyråns betalningsanspråk. Byråns normala rutiner för påminnelser och inkasso tillämpades, vilket innebar att information om överlämnande av ärende till kronofogdemyndigheten lämnades. Enligt hans egen uppskattning kunde ca 6 400 kr av kostnaderna enligt fakturan hänföras till säljarbolaget. Eftersom säljarbolaget och åkeribolaget kom överens om en fördelning av kostnaderna krediterades åkeribolaget i enlighet med överenskommelsen en större summa som i stället fakturerades säljarbolaget.

RN gör följande bedömning.

RN har i tidigare beslut¹ beträffande revisors möjlighet att ansöka om betalningsföreläggande konstaterat att det inte är förenligt med god revisorssed att ansöka om eller att hota med att ansöka om betalningsföreläggande i de fall där gäldenären har bestritt fordran och bestridandet inte uppenbart saknar saklig grund. I förevarande fall står det klart att anteckningen på betalningspåminnelsen om att revisionsbyrån avsåg överlämna ärendet till kronofogdemyndigheten innebar ett hot om att ansöka om betalningsföreläggande. Åkeribolagets upprepade invändningar, som får anses ha inneburit att kostnaderna åtminstone delvis var hänförliga till säljarbolaget, kan inte ses som uppenbart ogrundade. A-son har låtit en annan anställd vid revisionsbyrån utforma betalningspåminnelsen men A-son har inte kontrollerat att den utformades i enlighet med god revisorssed. Härigenom har A-son åsidosatt sina skyldigheter som revisor. Han skall därför meddelas en disciplinär åtgärd. RN finner att det som framkommit inte är allvarligare än att erinran utgör en tillräcklig åtgärd.

Med stöd av 32 § andra stycket revisorslagen (2001:883) meddelar RN A-son erinran.

Ärendet har avgjorts av Revisorsnämnden. I beslutet har deltagit f.d. domaren i Europadomstolen, Elisabeth Palm, ordförande, kammarrättspresidenten Hans-Jörgen Andersson,

---

¹ Se RN:s beslut den 26 april 2001 i ärende dnr 1998-1150 (beslut nr D 38/00-01 i RN:s praxissamling) samt även RN:s beslut den 15 juni 2004 i ärende dnr 2004-28.

vice ordförande, auktoriserade revisorn Ulla Nordin Buisman, skattedirektören Marie Carlsson, biträdande avdelningschefen Eva Ekström, godkände revisorn Klas-Erik Hjorth, utredningssekreteraren Jan-Erik Moreau, professorn Claes Norberg samt skattejuristen Kerstin Nyquist. Vid ärendets slutliga handläggning har i övrigt närvarit direktören Peter Strömberg, chefsjuristen Per Eskilsson samt avdelningsdirektören Sara Orback som föredragit ärendet.